

under mere velordnede samfundsforhold i Grønland.

Formanden ville regne med, at de faldne udtalelser stort set dækker rådets hovedsynspunkter. Han tilføjede: End ikke på præstekonventet har man turdet gå ind for en udelukkelse af skilsmisse. Det gamle princip med, at ægteskabet er sakramente og absolut uomstødeligt, vil næppe blive fastholdt af nogen. Spørgsmålet er da, hvad der skal til, for at en adskillelse kan finde sted. — Han foreslog en gennemgang af lovens enkelte paragraffer.

ad kapitel I: Om forlovelse.

Formanden forklarede angående forlovelse, at lovens ide om reglerne er den, at den aftale eller det løfte, som to personer, der ikke er gift, giver hinanden, kan have afgørende betydning for den anden part. Pådrager den ene den anden skade, eller hvis kvinden regner med, at det barn, hun skal føde, bliver et ægtebarn, er det naturligt, at den anden betaler en økonomisk erstatning for den skade, forholdet bevirker, når forlovelsen hæves. Reglerne går ud på at sikre, at en af parterne ikke skal løbe fra sit ansvar.

Fr. Lynge gjorde opmærksom på, at forældrenes indflydelse på børnenes forhold var ret indgroet i Grønland.

ad § 1:

Jens Olsen oplyste, at de fleste grønlændere skjuler deres forlovelse, ikke mindst enker og ældre, således at befolkningen faktisk først bliver klar over forlovelsen ved lysningen.

Formanden bemærkede hertil, at en forlovelse er en aftale mellem to personer. Den behøver ikke at være kendt, men vil man gøre krav, baseret på forlovelsen, må det fastslås, at den har eksisteret. Det er et almindeligt bevisspørgsmål, som må afgøres på sædvanlig måde. Har en person købt ting med henblik på ægteskabet, er dette et ydre kendetegn på samme måde, som hvis parret bærer ringe.

ad §§ 2 og 3:

Mar. Sivertsen sammenholdt §§ 2, 3 og 6 og fandt det mærkeligt, at en 19-årig mand kan gifte sig, mens erstatning efter § 3 først kan pålægges en mand, når han er 21 år.

Formanden oplyste, at man i myndighedsforhold går ud fra 21 års alderen. En person under 21 år kan normalt ikke forpligte sig, heller ikke påtage sig økonomiske forpligtelser efter en forlovelse.

Kapitel II: Om betingelser for ægteskab.

ad § 6:

Mar. Sivertsen erklærede, at unge mennesker ofte gifter sig for tidligt og uden at vide, hvilke forpligtelser ægteskabet medfører, og så fortryder de. Han fandt 19 og 17 års alderen som ægteskabsalder for lav og foreslog ægteskabsalderen for mænd fastsat til 20 år og for kvinder til 18 år.

Jens Olsen var enig med *Mar. Sivertsen* i en forhøjelse af ægteskabsalderen, dog således at man følger de danske regler.

Fr. Lynge spurgte, hvorledes kongebrev kunne løses heroppe.

Formanden svarede, at det afhænger af alderen. Efter omstændighederne må sagen gå til landshøvdingen, eventuelt til justitsministeriet.

Fr. Lynge savnede regler herom i forslaget.

Formanden bemærkede, at hvis man anvendte de danske ægteskabsaldrer, burde man måske en vis tid og for visse aldersklasser lægge dispensationsmyndigheden helt ned til præsten på kongens vegne.

Peter Egede fandt forslaget aldersgrænse rigtig, idet § 7 var en udmærket regulator.

Augo Lynge udtalte sig i overensstemmelse med *Peter Egede*.

Gerh. Egede sluttede sig til *Marius Sivertsen*'s forslag om ændret aldersgrænse. Forældrenes indblanding tog mere hensyn til sympati end til alder. Han tilføjede: I gamle dage var modenhedsalderen meget lavere end nu, og en mand fik lov at gifte sig, når han kunne forsørge en kone.

Han anbefalede aldersgrænserne 21 og 18 år.

Jens Olsen henlede opmærksomheden på de steder, hvor der var færre kvinder end mænd, f. eks. i Thule, hvor man var tilbøjelig til at gifte sig med ganske unge piger.

Formanden ville mene, at der måtte laves specielle regler for Thule.

Fr. Nielsen troede, de fleste var uden klarhed over, hvilke ægteskabsaldrer der rigtigst burde være gældende.